

Strona pozwana: BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 1 ust. 2 lit. a) tiret trzecie dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych (Dz.U. L 169, s. 1), zmienionej dyrektywą 2007/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. (Dz.U. L 247, s. 21) — Wykładnia pojęcia „wyrób medyczny” — Zastosowanie dyrektywy do artykułu przeznaczanego do badania procesu fizjologicznego, który wprowadzany jest do obrotu z przeznaczeniem do celów niemedycznych

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 lit. a) tiret trzecie dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych, zmienionej dyrektywą 2007/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „wyrób medyczny” obejmuje przedmiot stworzony przez producenta do stosowania u ludzi w celu badania procesu fizjologicznego, wyłącznie jeżeli jest on przeznaczony do celów medycznych.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București — Rumunia) — SC Gran Via Moinești Srl przeciwko Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

(Sprawa C-257/11) (¹)

(Dyrektywa 2006/112/WE — Podatek od wartości dodanej — Artykuły 167, 168 i 185 — Prawo do odliczenia — Korekta odliczeń — Nabycie działki i stojących na niej budynków w celu rozebrania tychże budynków i realizacji projektu budowlanego na tejże działce)

(2013/C 26/14)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Gran Via Moinești Srl

Strona pozwana: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel București — Wykładnia art. 167, 168 i art. 185 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada

2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Prawo do odliczenia podatku VAT związanego z nabyciem budynków przeznaczonych do rozbiórki w celu realizacji projektu budowlanego — Działalność gospodarcza poprzedzająca realizację projektu budowlanego polegająca na dokonaniu pierwszych wydatków inwestycyjnych na cele realizacji tego projektu — Korekta odliczeń podatku VAT

Sentencja

- 1) Wykładni art. 167 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy dokonywać w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym spółka, która nabyła działkę i stojące na niej budynki w celu ich rozebrania i wzniesienia na tejże działce kompleksu mieszkaniowego, ma prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej związanego z nabyciem rzeczonych budynków.
- 2) Wykładni art. 185 dyrektywy 2006/112 należy dokonywać w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym rozbiórka budynków nabytych wraz z działką, na której one stały, dokonana w celu wzniesienia na ich miejscu kompleksu mieszkaniowego, nie powoduje obowiązku korekty pierwotnie dokonanego odliczenia podatku od wartości dodanej związanego z nabyciem rzeczonych budynków.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija grad — Bułgaria) — Kremikowci AD przeciwko Ministyr na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministryr na ikonomikata, energetikata i turizma

(Sprawa C-262/11) (¹)

(Przystąpienie Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej — Układ stowarzyszeniowy WE–Bułgaria — Sektor hutnictwa żelaza i stali — Pomoc publiczna na restrukturyzację przyznana przed przystąpieniem — Przesłanki — Żywotność działalności beneficjentów po zakończeniu okresu restrukturyzacji — Stwierdzenie niewypłacalności beneficjenta po przystąpieniu — Odpowiednie kompetencje organów krajowych i Komisji Europejskiej — Decyzja krajowa stwierdzająca istnienie publicznoprawnej wierzytelności z tytułu pomocy, która stała się niezgodna z prawem — Decyzja UE–BG nr 3/2006 — Załącznik V do aktu przystąpienia — Pomoc mająca zastosowanie po przystąpieniu — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Istniejąca pomoc)

(2013/C 26/15)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kremikowci AD

Strona pozwana: Ministyr na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministyr na ikonomikata, energetikata i turizma

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd Sofija grad — Wykładnia Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Bułgarii z drugiej strony (Dz.U. L 358, s. 1) i załącznika V ust. 1 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii [do Unii Europejskiej] oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. 2005, L 157, s. 203) oraz art. 9 ust. 4 protokołu nr 2 w sprawie produktów objętych Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (EWWiS), art. 3 protokołu dodatkowego do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Bułgarii z drugiej strony (Dz.U. L 317, s. 25), jak również art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1) — Pomoc państwa na restrukturyzację przyznana przedsiębiorstwom hutniczym w ramach programu restrukturyzacji przed przystąpieniem Bułgarii do Unii Europejskiej — Decyzja stwierdzająca istnienie publicznoprawnej wiarytelności z tytułu pomocy państwa, która stała się niezgodna z prawem wskutek stwierdzenia niewypłacalności beneficjenta — Odpowiednie kompetencje organów krajowych i Komisji Europejskiej w zakresie stwierdzenia niezgodności ze wspólnym rynkiem pomocy państwa i zażądania jej zwrotu jako pomocy przyznanej bezprawnie

Sentencja

Postępowanie w sprawie odzyskania pomocy publicznej przyznanej Kremikowci AD przed przystąpieniem Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej — środków pomocy, które po tym przystąpieniu nie miały „zastosowania” w rozumieniu załącznika V do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii [do Unii Europejskiej] oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej — powinno w przypadku naruszenia warunków ustanowionych w art. 9 ust. 4 protokołu nr 2 do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Bułgarii z drugiej strony, zawartego i zatwierdzonego w imieniu Wspólnoty decyzją Rady i Komisji 94/908/EWWiS, WE, Euratom z dnia 19 grudnia 1994 r., opierać się na art. 3 protokołu dodatkowego do tego układu europejskiego, zmienionym decyzją Rady Stowarzyszenia UE–Bułgaria nr 3/2006 z dnia 29 grudnia 2006 r. W takim kontekście zgodnie z akapitem trzecim tego artykułu właściwe organy krajowe Republiki Bułgarii mogą wydać decyzję w sprawie odzyskania pomocy publicznej, która nie spełnia wspomnianych warunków. Decyzja wydana przez Komisję na podstawie art. 3 akapit drugi tego protokołu dodatkowego nie stanowi wstępnego warunku odzyskania takiej pomocy przez te organy.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland — Irlandia) — M przeciwko Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlandia, Attorney General

(Sprawa C-277/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny europejski system azylowy — Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznawania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Artykuł 4 ust. 1 zdanie drugie — Współpraca państw członkowskich z wnioskodawcą w celu oceny istotnych elementów jego wniosku — Zakres — Zgodność z prawem krajowej procedury rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej po oddaleniu wniosku o przyznanie statusu uchodźcy — Przestrzeganie praw podstawowych — Prawo do bycia wysłuchanym)

(2013/C 26/16)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M

Strona pozwana: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlandia, Attorney General

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Ireland — Wykładnia art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osób, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony, oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 12) — Wniosek o udzielenie ochrony uzupełniającej złożony w następstwie odmowy przyznania statusu uchodźcy — Propozycja oddalenia wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej — Obowiązek przedstawienia wnioskodawcy wyników oceny jego wniosku przed podjęciem ostatecznej decyzji

Sentencja

Wymóg współpracy danego państwa członkowskiego z osobą ubiegającą się o azyl, taki jak ustanowiony w art. 4 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony, nie może być interpretowany w ten sposób, że w przypadku gdy cudzoziemiec wnosi o udzielenie mu statusu ochrony uzupełniającej po tym, jak odmówiono mu przyznania statusu